

مسئولان فرهنگی به دنبال یافتن حلقه مفقوده بین خود و جوانان

فروردین 24، 1393

بحث فرهنگ موضوع جدیدی نیست، اما تکرار آن هم همیشه ذهن را درگیر می‌کند؛ اما در این موضوع نمی‌توان نقش فضای مجازی را در راستای تحقق شعار سال بی‌تاثیر عنوان کرد، فضاهايي که می‌توانند به مانند تیغ دو لبه ای عمل کنند

به گزارش نگاه روز به نقل از اروم نیوز، بدون شك امروزه نمی‌توان نقش فضای مجازی را در راستای تحقق شعار سال مبنی بر «اقتصاد و فرهنگ با عزم ملی و مدیریت جهادی» که از سوی رهبر معظم انقلاب نامگذاری شده بی‌تاثیر عنوان کرد فضاهايي که می‌توانند به مانند تیغ دو لبه ای عمل کنند که اگر در جهت های مثبت و یا منفی استفاده شوند تبعات و ثمرات خاص خود را خواهد گذاشت.

اما موضوعی که می‌خواهیم در این نوشته نسبت به آن پرداخت کنیم سوالاتی هستند که سیاست گذاران فرهنگی کشور، مسئولان و متولیان فرهنگی استان ها باید پاسخگوي آنها باشند و با تهیه سندی جامع و کاربردی تاکید می‌کنیم کاربردی در پاسخ به این پرسش ها در رفع موانع و مشکلات فرهنگی جامعه بکوشند و طوری قدم بردارند که بتوانیم در صدور پیام فرهنگی انقلاب اسلامی و ارزش های آن به سراسر جهان سرعت و رشد روز افزونی داشته باشیم.

در اولین سخن مخاطب ما مسئولان و مدیران فرهنگی است که چقدر توانسته اند فضا های مجازی عصر حاضر را در اختیار داشته باشند و از فرصت های این نوع تکنولوژی ها آن هم در عصر ارتباطات برای تاثیر گذاری مطلوب بین جوانان کشورمان و القای هرچه بیشتر فرهنگ و تمدن غنی ایرانی اسلامی در بین آنان استفاده کنند؟ چقدر توانسته اند اعتلای فرهنگ عمومی، اعتلای فرهنگ خانواده، نهادینه کردن سبک و فرهنگ زندگی اسلامی و ایرانی را در جامعه، تقویت نموده و پیوندهای عاطفی، توسعه اخلاق و معنویت را از طریق فضاهاي مجازی گسترش دهند تا جوانان بتوانند موارد مذکور را به جاي فرهنگ ضد دینی و ضد اسلامی که غرب در جوامع مختلف بخصوص ایران

گسترش داده جایگزین نمایند؟

بدون تردید آسیب هایی که امروز جامعه ها را تهدید می کنند ناشی از همین غفلت ها و عدم توجه و عدم استفاده از فرصت ها است.

اما گذشته از نارسایی های فرهنگی در عرصه های مجازی می خواهیم از مسئولان و متولیان فرهنگی در کشور و هر استانی بپرسیم که ریشه مشکلات فرهنگی در بیرون از مرزهای فضاهای مجازی کجا است؟ علت روند بی رویه رشد طلاق، کاهش ازدواج، بدحجابی، اعتیاد... چیست؟ چرا مسئولان يك آسیب شناسی جدی در این زمینه نمی کنند؟ چقدر به توصیه مقام معظم رهبری که فرمودند، تا هنگامی که ما مسائل اساسی مبتلابه را در این بخشها به درستی شناسایی نکنیم نخواهیم توانست برای رفع آنها چاره اندیشی کنیم عمل کرده اند؟

آیا اقدامات جدی در خصوص برخی نگرانی ها که دائما با ورود تکنولوژی جدید، احساس می شود که ممکن است فرهنگ کشورمان را مورد تغییر قرار داده و به پایه های فرهنگی کشور آسیبی وارد کند انجام گرفته است که جوانان ما را پایبند به فرهنگ اصیل و بومی خودمان کند؟

و از طرفی، تقویت باورهای دینی از سنین کودکی شکل می گیرد و خانواده ها و مدیران آموزش و پرورش در این برهه نقش اساسی دارند و حال سوال اینجا است که چقدر این دو نهاد به میزان مسئولیت پذیری خود در این زمینه آگاهی دارند؟

نکته بعدی اینکه سیاستگذاران فرهنگی دانشگاه ها و جامعه چقدر توانسته اند در یافتن حلقه مفقوده بین خود و جوانان موفق باشند؟

وظیفه سازمان های فرهنگ و ارشاد اسلامی استان ها که نقش زیربنایی فعالیت های فرهنگی و بومی هر خطه از سرزمین پرتنوع از اقوام ایران را دارند چقدر است؟ و چقدر توانسته اند مسیر پیشرفت و تعالی جامعه را هموار کنند؟ رسانه ملی چقدر در این میان بار مسئولیت فرهنگی را به دوش می کشد؟

به هر حال هدف از این مطالب سهم بندي قصورات نیست بلکه به این مطالب اشاره کردیم تا یادآوری باشد به مدیران و متولیان فرهنگی که جایگاه خودشان را باور داشته باشند و آگاه باشند که چه مسئولیت خطیر و مهمی را برعهده دارند که ذره ای کوتاهی آنان در بار مسئولیتی شان باعث لطمه های جبران ناپذیری بر پیکره جامعه

خواهد گذاشت.

منبع: اروم نیوز